

Voor Jacques Vermeire (60) is het '5 Voor 12'. Zo heet tenminste zijn nieuwe zaalshow. Eind oktober treedt hij weer op met nieuwe typetjes, maar hij kruipt ook weer in de huid van legendarische typetjes van vroeger. Terug naar de oorsprong dus. Een ideale gelegenheid voor Jacques om zich op de Primo-sofa neer te vlijen voor een intiem zelfportret.

Andere geslacht

Het is wat de boeken erover schrijven: een vrouw blijft een ander persoon. Maar ik heb door de jaren heen geleerd om me aan te passen. Ik word met het ouder worden slimmer in het omgaan met vrouwen. Ik ken hun gevoelige punten intussen. Andere mannen worden daar dan cru in. Ik milder. Maar het is niet alleen het verschil tussen man en vrouw dat speelt, hé, ook karakterieel moet het klikken. Een relatie hangt van wel duizend punten af. Het mag nog op 999 punten kloppen, als ik mij blijf ergeren aan haar slordigheid, of zij aan mij omdat ik mijn voeten op tafel leg, dan blijft het niet duren. Op zoveel vlakken zijn conflicten mogelijk. Ik schuim graag rommelmarkten af, maar als mijn vrouw liever de chique winkels doet, *alstublieft zeg!* En het erge is: eigenlijk hebben we allebei gelijk. Ik begrijp vrouwen dus steeds beter. Alhoewel, soms is de eerste relatie nog de beste. Je moet gewoon *hoerentance* hebben. Een jongere vrouw? Hoef niet per se. Ik heb ook relaties gehad met vrouwen die zes, zeven jaar ouder waren.

Bankrekening

Het is allemaal besparen wat de klok staat. Ik heb medelijden met al die Griekse sukkelaars die op hun *bakkes* krijgen terwijl ze er geen zak aan kunnen doen. Ze worden afgestraft, de minimumlonen gaan honderden euro's

JACQUES VERMEIRE

'In elke dag steek ik wat liefde voor Muriel'

omlaag, en ze waren al niet rijk. De Griekse reders zijn wel nog rijk. De maffiafiguren. Maar die worden niet aangepakt natuurlijk. Nee, de arme sukkels worden gepakt, en over twintig jaar zijn ze er misschien uit. Jongens toch! Ik ben altijd voorzichtig geweest met geld. De gedachte dat we maar één keer leven is niet aan mij besteed. Ik wil als oude mens nog genoeg geld overhebben om leuke dingen te doen. Dan wil ik niet aan mijn laatste reis en mijn laatste *kostuum* toe zijn en thuis maar zitten te zitten. Ik leef plezierig, maar relatief veel. Ik verzamel wel heel veel. Daar kan ik van genieten, dat maakt me enthousiast. Zeker als ik er een koop mee heb gedaan. Ik ga af en toe naar veilingen en verwen mezelf met collectiestukken. Het is leuk om een hobby te hebben waar ik geen geld aan verlies.

Ook in mijn werk ben ik heel zakelijk. Vergeet niet dat ik economische studies gedaan heb, hé. Ik ben verkoper en aankoper geweest. Ik ben geen keiharde onderhandelaar, maar ik deed wel altijd mijn best om het product 'Jacques Vermeire' goed te verkopen.

Of ik binnen ben? Ik ben geen armoedzaaiër, daar wil ik niet flauw over doen. Geld maakt trouwens gelukkig. Zonder een basis aan geld zou ik niet gelukkig kunnen zijn. Het is koud, de mazout is op? Goed, we bestellen mazout. Als ik me dáár al zorgen over zou moeten maken... Maar hoe rijk ik ook ben, als ik geen mensen om mij heen heb die me graag zien, aan wie ik kan geven, ben ik toch maar een sukkelaar.

Culinaire

Zelf kook ik niet. Mijn vriendin wel. Muriel kookt geweldig goed, en alle dagen vers. Ik eet heel graag, maar ik ga niet meer zo vaak op restaurant. Ik eet eenvoudiger. Borden met minder *torekens*. Wel nog met een goed glas wijn. Daar geniet iedereen van.

Ik probeer al jaren suiker te laten, want als het aan mij ligt, eet ik elke dag crême-glacé. Maar suiker is een enorme dikmaker. Geen suiker meer in de koffie dus.

Of ik cafébaas wilde worden? Ik heb ooit een bod gedaan op een bruine kroeg, ja. Ik was aankoper bij Bayer, maar ik wilde het Conservatorium in. Ik had mijn werk opgezegd, maar ik geraakte het Conservatorium niet binnen. Niet goed genoeg, hé. (*grijnst*) Met mijn vrouw had ik intussen afgesproken dat zij werk zou zoeken. Maar zij stapte het af. Ik zat plots zonder vrouw en zonder werk. Ik ben dan beginnen tappen in De Verloren Zoon en wilde een ander café overnemen. Maar dat is uiteindelijk niet doorgegaan.

Dood

Ik ben 60, ik begin toch al te rekenen: hoeveel jaar heb ik nog goed te leven? Afgelopen weekend praatten mensen aan een tafeltje naast ons over de oorlog. Het bleken al dikke tachtigers te zijn en ze klaagden over hun leeftijd. Ik zei: 'Wees blij, mijn vader stierf op zijn 82ste.' Al bij al heb ik dan nog een goeie twintig jaar te gaan. Máár twintig jaar, hé. Dat is rap gepasseerd. De dood houdt me dus wel bezig.

Mijn ouders zijn op vijf dagen van elkaar gestorven. Twee maanden voordien waren ze allebei nog goed. En toen lagen ze plots in het ziekenhuis, allebei met iets anders. Ondenkbeeldig, het leek wel een film. Maar het gebeurde echt. Er was geen verband. Toen mijn vader vernam dan moeder gestorven was, is zijn toestand wel nog sneller achteruitgegaan. Ik ben de volgende generatie die gaat. Ik wil gecremeerd worden. In stilte liefst. Alleen voor familie en vrienden.

Eerste keer

Dat was met mijn eerste lief. Ik had al een jaar verkering met haar. Daarna ben ik ook met haar getrouwd.

Ik sluit soms een leven volledig af. Van mijn jeugdvrienden blijft niemand meer over

wettelijke omkadering. Maar om gelukkig te zijn, is huwen is niet de essentie. Een niet-gehuwd mens kan correcter zijn dan iemand die getrouwd is. En niet-gehuwden die uit elkaar gaan, lossen het vaak correcter op dan gehuwden. Maar dat maakt iedereen maar voor zichzelf uit.

Idool

De idolen uit mijn kinderjaren zijn mijn idolen gebleven: Toon Hermans en Rik Van Looy. Ik heb ze beiden ontmoet. Toon Hermans trad op in het Sportpaleis, en ik moest vóór hem speechen. Achteraf durfde ik niet naar hem toe gaan, al was ik toen al zelf bekend. Ik durfde niet. Fernald en Bourvil waren al helemaal onbereikbaar.

Mark Uytterhoeven is meer een *maat*, met hem heb ik nog getennist en vrije radio gemaakt. Vrouwelijke idolen? Geen eigenlijk. Als ik naar een cowboyfilm keek vroeger, irriteerden de vrouwen me zelfs. Ik keek voor John Wayne en Gary Cooper. Wat kwam die vrouw daar dan ineens doen? Met haar irritante krullen ook altijd. Wat Madonna allemaal gepresteerd heeft, is wel straf natuurlijk. Maar actrices? De *schoon* vrouwen misschien. Ik bedoel: Tante Terry was geen idool, hé. (*lacht*)

Jaloezie

Afgunst? Ik heb veel tegenkating gehad in mijn leven. Op Twitter nu vooral en andere sites. Hoe meer dt-fouten, hoe harder de kritiek. Mensen vernederen me en willen me kwetsen. Ze vinden me een lul, of een triestige smoel. Het is echt pure haat. Sommigen willen me precies dood. Ik begrijp dat allemaal niet goed. Zijn ze jaloers omdat ik mijn boterham goed verdiend heb? Dat kun je mij toch niet kwalijk nemen. Ik heb het succes niet gestolen, hé. De zalen zijn vol omdat ik mijn publiek heb.

Of ik zelf wel eens jaloers ben? Bij Geert Hoste denk ik wel eens: *chapeau*. Of Urbanus: vier keer Sportpaleis, *dóe* het maar eens. Maar dat is gezonde jaloezie. Ik heb tenslotte zelf toch ook al 550.000 mensen in mijn zalen gehad.

Kinderjaren

Als ik aan mijn kinderjaren denk, denk ik aan het college in Mechelen. Een hele strenge school. Elke morgen om halfacht moesten we naar de mis. In rijen van zes, om te noteren

In die tijd was seks nog niet zo vanzelfsprekend. Ik was al 21, maar het bleek toch een hele onderneming. We waren allebei slecht voorbereid. Ik was niet voorgelicht en mijn lief was niet aan de pil. Zij was daar gewoon niet genoeg van op de hoogte. Het was spannend. Mijn eerste keer, dat was *tabellekes* raadplegen, periodieke onthoudingstoestanden en notities maken over eisprongen. Helemaal niet grappig dus.

Mijn kinderen, die vragen het gewoon aan ons. Een vraag over seks? De ouders lossen het wel op. Julie, mijn dochter, zal mij niet zo snel iets vragen. Zij heeft vrouwen genoeg in haar leven om iets aan te vragen. Haar mama, een oma, mijn vriendin... En anders bekijkt ze het net als Maxime wel op het internet. (*lacht*)

Familie

Ik woon nu weer met vier kinderen samen. De jongste twee van Muriel en mijn eigen kinderen. Maar de sfeer zit goed, het zijn allemaal brave kinderen. Met Muriel en de kinderen vormen we echt een gezin. De kinderen zijn gelukkig, dat voelen we. Dat is belangrijk.

Mijn kinderen hebben al in verschillende familiale verbanden geleefd. Maar zolang een kind zichzelf kan zijn en van niemand bang is, hoeft dat geen probleem te zijn. Eva en ik gingen uit elkaar toen ze twee en drie waren. In die zin hebben ze nooit een normale gezinssituatie gekend. Maar ze hebben een oma en een opa, ze hebben een mama en haar man, een vader en zijn *madam*. En overall

voelen ze zich thuis. Er is ook geen oorlog aan de gang. Ze lijden niet. Alles loopt soepel, we leven niet op schema's. Nu zijn ze enkele dagen bij mama en oma. En onder mekaar spreken we af wanneer ik ze weer kom halen.

Wat er van mijn kinderen later zal worden? Dat weet ik nog niet. Maxime is in elk geval héél grappig!

Gezondheid

Ik heb soms wat last van kwaaltjes: tandpijn, koppijn, spierpijn, lumbago... dat soort prullen. Maar niks ernstigs. Ik heb mijn Nurofen, hé, daar los ik al veel mee op. (*lacht*) Ik heb een tijd een personal coach gehad. Een leuke jongen. Hij kwam twee keer per week aan huis, maar ik zie niet graag af en span me niet graag in. Wel als ik optreed, maar niet fysiek. Mijn bureau is op de tweede verdieping, dus doe ik enorm veel trappen. Dát is mijn sport.

Omgaan met een partner die ziek is, is voor mij nooit zo'n probleem geweest. De meeste mensen hebben wel iets. Mijn ouders waren ook ziek. Of Muriel kanker heeft? Ik weet dat het gerucht de ronde doet, maar zij heeft geen kanker. En ook niet iets anders. Maar houd die verhalen maar eens tegen...

Huwelijk

Ik ben twee keer gehuwd geweest. Het zou kunnen dat ik nog een derde keer trouw. We zien wel. Ik geef het huwelijk niet op na één of twee mislukkingen. Een huwelijk geeft toch een

Jacques met zijn partner Muriel: 'Muriel heeft een Spaanse ex, maar misschien ben ik wel heviger dan een Spanjaard?'

of we er wel waren. En dan naar de kapel van de school. De goeie ouwe tijd was niet leuk. Daarom ben ik later ook nooit meer naar de mis gegaan. Ik ben vroeger genoeg geweest. De mis is helemaal geen feest, maar het tegenovergestelde van wat het zou moeten zijn.

Liegen

Iedereen acteert in het dagelijkse leven. Ik ook. Ik gedraag me tegenover iedereen weer anders. Zit ik tegenover iemand die graag babbel, dan luister ik. Zit ik tegenover een introvert iemand, probeer ik hem uit zijn kot te lokken. Bij een intellectueel ben ik ernstig, en op café heb ik de vettigste *klap*. Ik pas me aan iedereen aan. De ergste roddel die ooit over mij de ronde deed? Wat me jaren heeft achtervolgd, is de roddel dat ik ouderen wegjoeg van enkele bankjes van de gemeente waar ik woon. Daar zaten altijd oudere mensen. Toen ik in Keerbergen kwam wonen, ging ineens de roddel dat ik bij de burgemeester klacht zou hebben ingediend om die mensen weg te jagen. Er is ook een tijd verteld dat ik mijn huis moest verkopen omdat ik geen geld meer had. Dat vind ik niet erg. Maar dat ik oude mensen wegjaag? Maar ik ben erachter gekomen hoe die roddel de wereld in kwam! Scouts waren te weten gekomen dat ik in Keerbergen was komen wonen. Ik kreeg ze dus geregeld aan mijn deur. 'Hoe weten jullie dat ik hier woon?', vroeg ik. Dat hadden ze bij een bank gehoord. Ik liep het kantoor binnen en vroeg of ze in het vervolg wat minder wilden rondbazuinen dat ik in Keerbergen woon. Ik vermoed dat daar de oorsprong van de roddel ligt.

Mooiste moment

Ik maak zoveel unieke momenten mee. Ik kan een top twintig noemen van mooie momenten. Maar het mooiste? Nee. Het leven is een aaneenschakeling van mooie en minder mooie momenten. Dat ik van mijn hobby mijn werk heb kunnen maken, dat is een heel belangrijk moment geweest. Onverwacht, op mijn 37ste, kon ik carrière maken. Dat gaf een wauw-gevoel. Gezond zijn is natuurlijk altijd belangrijk. Maar blijf het maar eens.

Nooit meer

Ik vermoed dat Jeanke De Visser, de stotteraar, mijn nieuwe theatershow niet haalt. Ik heb destijds veel kritiek op dat typetje gehad. Er waren stotterars die ervan afzagen, en er ver-

schenen berichten over een jonge stotteraar die zelfmoord zou gepleegd hebben door Jeanke. De voorzitter van de Vereniging van Stotterars viel me aan bij Jan Van Rompaey. Maar hij vroeg me achteraf wel om voor de stotterars op te treden! Als ik mensen kwets met mijn grappen, dan liever niet. Jeanke stotterde overigens niet echt. Hij zette de mensen gewoon op het verkeerde spoor. Jeanke zei: 'H...h...h...' De zaal riep: 'Hesp!' En ik zei 'Americain.' Dat was de grap. Geen enkele snotaap die zich daarvoor van het leven zou beroven.

Op reis

Met het gezin boek ik het liefste een all-in. Een goed hotel, waar we 's ochtends samen eten, 's avonds samen eten, en waar iedereen elkaar de rest van de dag nog wel eens tegenkomt maar zich vooral amuseert. Ik zoek altijd het goede weer op. Op wintervakantie ga ik nooit meer. Eén keer

Ik ben twee keer gescheiden, maar het zou kunnen dat ik nog een derde keer trouw

hebben vrienden me kunnen overhalen om naar een skigebied te trekken. Sindsdien interesseren skigebieden me geen zak meer. Dat lag niet aan het gezelschap; dat was tof. En ik heb ook geen lawine meegemaakt, nee. Ik heb gewoon niks met sneeuw en ik kan niet tegen de kou. Ik moet zon hebben. Niets zo plezant als in de winter de zon op te zoeken en op het strand een boek lezen of wat nadenken. Als Benidorm Bastard? Nee, nog zuidelijker, naar de tropen.

Politiek

Ook ik ben in '68 op straat gekomen. Enfin, de scholen kwamen op straat, en we betoogden vóór de mijnwerkers en tégen sociale onrechtvaardigheid. Ik ben enorm geïnteresseerd in politiek, maar ik vind het complex. We leven ook in een hele moeilijke tijd.

Ik ken een aantal politici, competente mensen. Maar hun mentaliteit van elkaar afmaken bevalt me niet. Firma's werken samen om sterker te staan, politieke partijen werken elkaar alleen maar tegen. Ik kan daar niet goed tegen. Neem nu Job Cohen in Nederland. Hij wou premier worden en wilde verzoenen, maar hij geraakte in de oppositie. Daar heeft hij de mentaliteit niet voor, want in de oppositie moet je alsmaar aanvallen. En dus kregen ze hem kapot. Of neem Muylers. Lijkt me een man met een visie. Hem proberen ze ook te pakken. In de politiek mag je vooral geen brave zijn.

Quote

Mijn levensmotto? Ik huldig de gedachte van de Vlerick-school, daar heb ik ooit een cursus onderhandelen gevolgd. In gesprekken is het belangrijk om naar de essentie te gaan. Wat wil ik? En wat wil de ander? Niet leutereren om te leutereren. Dat probeer ik in alle contacten die ik heb. Wat wil een tv-zender? Mij hebben als artiest. Wat wil ik? Goed betaald worden. Of neem een interview. Wat wil een blad? Uitpakken met uitspraken van mij. Wat wil ik? Reclame in dat blad.

Romantiek

Ik ben geen romanticus. Of ik dan zakelijk in de liefde ben? Dat niet. Ik probeer in elke dag wel wat liefde te steken en mijn vriendin wat aandacht te geven. Ik maak tijd voor mijn relatie. Ik probeer Muriel te laten merken dat ik haar apprecieer, ik probeer ruzie te vermijden, ik probeer haar een goed gevoel te geven... Maar bloemen en *kaarskens* en hand in hand over het strand? Niet echt. Hoe Jacques Vermeire kust? Haha, ik ben de beste kusser van Keerbergen. Maar romantisch? Ik ben niet de man van de romantische verrassingen. En ik speel géén viool. (*lacht*)

Seks

Ik kreeg ooit het aanbod om alle Eroticabeurzen in België te presenteren, maar dat doe ik niet. Dan krijg ik toch een imago. Die van Hasselt wilde ik wel presenteren, omdat ik de organisatoren ken. Aangename mensen. Het gaat daar trouwens heel keurig toe. Zo'n Eroticabeurs maakt gewoon deel

uit van deze tijd. Het is iets voor iederéén.

Weet je wat ik daar gekocht heb? Waarmee ik 's avonds thuiskwam? Met stenen. Een hele collectie mineralen en kristallen. Omdat ze de hartstocht stimuleren? Bijlange niet! Omdat ik ze *schoon* vond. Ik heb geen stimulatie nodig; ik heb een betaalzender en een pc. Daarvoor hoef ik niet naar een Eroticabeurs. Beweert Lesley-Ann Poppe dat blondjes beter zijn in bed? Daar heeft ze dan toch geen gelijk in. Veel blondines zijn trouwens geveerd. En al die zuiderse vrouwen dan? De heetste vrouwen zitten toch in het zuiden zeker. Goed, Muriel heeft een Spaanse ex. Maar misschien heb ik ook wel temperament, hé? Misschien ben ik wel heviger dan een Spanjaard, maar weet niemand dat.

Trauma

Ik moet iedereen ontgoochelen: ik heb niks meegemaakt waar ik een trauma aan overgehouden heb. Een mens kan ook traumaloos door het leven gaan, hé. Misschien ben ik een uitzondering. Ik kan wel een hekel hebben aan dingen. Of slechte herinneringen overhouden aan iets.

Uw mooiste kant/minder mooie kant

Ik ben een verdraagzaam mens. Ik probeer consequent te leven en iedereen een goed gevoel te geven. Ik ben geen ruziemaker, wel een twijfelaar. Niet hard genoeg soms. Niet direct de rechte lijn durven trekken. Besluiteloos soms.

Vriendschap

Ik heb een kringetje van een tiental goede vrienden, maar elkaars deur platlopen doen we niet. In mijn leven veranderen mijn vriendenkringen wel. Van de vrienden uit mijn jonge jaren schiet niemand meer over. Ik sluit soms een leven af. Vreemd eigenlijk. Dat een stuk van mijn leven soms met vrienden en al voorbij kan gaan. Mijn exen zijn geen vriendinnen meer, nee. Niet omdat ik hard tegen ze was toen we uiteengingen. Ik ben nooit hard geweest. We hebben nog contact en we kunnen respectvol praten met elkaar. Maar vriendinnen? Nee. Het mag niet, hé. Als al mijn exen vriendinnen blijven, dan zijn we niet goed bezig. (*lacht*)

Werk

Ik heb het ook maar vernomen uit de krant dat ik 'Sterren op de Dansvloer' niet meer mag presenteren. Ik had het eerlijk gezegd ook niet kunnen doen dit najaar. Dan treed ik immers op met mijn nieuwe zaalshow, en die data waren al gepland. Dus al die verhalen dat ik door vtm op brugpensioen ben gestuurd, ach... Ik heb geen exclusiviteitscontract meer, hé. Het is natuurlijk wel zo dat ik momenteel niet echt hard aan het werk ben. Studio 100 is maar enkele maanden werk per jaar. En die twaalf optredens straks zijn ook niet het zware werk. De Kampioenen-film? Ik ben nog niet gecontacteerd. Een film met DDT zou in elk geval verstandig zijn. Een aanrader! (*lacht*) Maar wat ik nu nog aan werk heb, is niks vergeleken met

vroeger. He hoeft ook niet, want ik heb wat reserve. Maar ik doe wel graag nog iets. Ik wil niet alleen nog maar met mijn hobby's bezig zijn. Dat kan ik niet. Ik ben het aan mezelf verplicht om creatief en intellectueel bezig te blijven. Elke gepensioneerde hoort nog iets te doen.

X-factor

Wat mijn kracht is? Humor is altijd een wapen geweest. Mijn manier van vertellen, praten. Mijn gave om mensen te kunnen boeien... Maar ik kan ook ernstig zijn. Als ik aan tafel zit, zal niemand van me denken: die is alleen maar komiek. Ik combineer humor graag met ernstige gesprekken. Ik ben dikwijls héél ernstig. Daardoor heb ik nogal een brede vriendenkring, waar ik door iedereen aanvaard word. Omdat ik over verschillende dingen probeer mee te praten. Ik steek geen monologen af, maar stel nog altijd veel vragen en kan van iedereen nog wat leren.

Yin & yang

Verslavingen. Er gaan er velen aan ten onder. Zie maar naar Whitney Houston en Amy Winehouse. Zulke grote vedetten. Het zit in de genen denk ik. Het is een instelling. Ik heb geen meditatie nodig om in balans te blijven. Ze moeten van mijn lijf blijven! Ik ben nog nooit gemasseerd geweest, en er heeft nog niemand op mij ingepraat. Daar word ik alleen maar zenuwachtig van. Ik hoef van niemand lessen te krijgen. Mijn gouden regel is: doe gewoon. Dat is de boodschap. Ik kan perfect met de rode loper leven, maar het echte leven speelt zich thuis af. daar kan ik mezelf relativeren. En leuke dingen doen met het geld dat ik heb.

Zondagskind

Ik heb veel geluk gehad, maar ik heb er ook hard voor gewerkt. Ondanks mijn beperkingen heb ik het beste gehaald uit wat ik kan. Dus ben ik blij met alles wat ik heb kunnen doen. Niemand gaat perfect gelukkig door het leven. Iedereen heeft wel eens tegenslag. En bij mij wordt dat uitvergroet. Hoeveel mannen maken het niet mee dat hun vrouw weggaat? Als het mij overkomt, zoals met Eva, gaan journalisten van deur tot deur. (*lacht*) Ik zie ze nog lopen, aanbellen bij de burens voor commentaar. En nu ben ik gelukkig met Muriel. We vonden de liefde aan de schoolpoort. Dat is langzaam gegroeid. Het eerste half jaar spraken we nog niet tegen elkaar. Geleidelijk aan deden we al eens een *klapke*. Maar het heeft toch nog jaren geduurd voor we elkaar vonden. Martine was nog bij mij, hé, al hadden we wel besloten uit elkaar te gaan. Het heeft allemaal tijd nodig gehad.

Tekst: Paul Walraven

Info

De nieuwe theatershow van Jacques Vermeire heet '5 voor 12' en start op woensdag 31 oktober in Antwerpen. Later ook in Hasselt, Brussel, Brugge en Gent. De voorverkoop start vanaf donderdag 1 maart op 0900-44 044. Online reserveren kan ook via www.jacquesvermeire.be. Tickets zijn ook verkrijgbaar bij alle verkooppunten van Free Record Shop.

Jacques Vermeire

Voor Jacques Vermeire, geboren op 27 mei 1951 in Antwerpen, begint alles in de jaren zestig als frontman van Family Eight, en wat later met de Scobo Band. Met het popcabaret van Kabiaar scoort hij zelfs een hit: 'Denk aan Mij' gaat niet onopgemerkt voorbij in 'Hitring'. Intussen is Jacques ook zakenman, importeur en verkoper van Ragazzi-schoenen, aankoper bij Bayer, en behaalt hij een graad aan marketing. Maar het is de komiek die na een radio-introductie in 'Sportkaffee' op Radio 2 naar het televisiesterendom gekatapulteerd wordt in 'Meester, Hij Begint Weer' en 'De Drie Wijzen'. Samen met aangever Luc Verschuereen laat hij van 1989 tot 1995 Vlaanderen tranen lachen. Op het witte doek scoort hij in 1994 met 'Max'. Geen typetje is zo legendarisch als Dimitri De Tremmerie in de VRT-sitcom 'F.C. De Kampioenen'. Zelfs zijn veelbesproken en lucratieve overstap naar vtm in 1998 kan niet verhinderen dat de terugkeer van DDT in de allerlaatste aflevering van het allerlaatste seizoen in 2010 tot best geaardeerde Kampioenen-aflevering ooit verkozen wordt. Jacques blijft aanwezig op het kleine scherm: van 'Oei Jacques' tot 'De Jacques Vermeire Show', van 'Verschoten & Zoon' tot 'De Burgemeesters'. Maar ook 'Sterren op de Dansvloer' ligt op zijn weg, net als een rol in de telenovelle 'David'. Na het beëindigen van zijn exclusiviteitscontract bij vtm, in 2009, werkt Jacques steeds nauwer samen met K3. Hij is hun buurman Marcel in 'Hallo K3' en een 3D-musicalonijn in 'Alice in Wonderland'. Hij klust ook nog wat bij als gastdocent in de Schoonheidschool van Lesley-Ann Poppe. Nu na 17 jaar gaat Jacques opnieuw op tournee. Zijn veelbesproken liefdes heten Eva Pauwels, Martine Coppens, en Muriel, een gescheiden mama van vier kinderen. Jacques is vader van Julie (13) en Maxime (12), zijn kinderen met Eva.